

הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב-יפו
באמצעות עו"ד עו"ד עמוס ויצמן

הקובל:

נגד

עיסא עאזם, עו"ד
רח' אלמנשיה 2, כפר קאסם, 49940

הנאשם:

החלטה

א. העובדות הצריכות לענייננו

1. בפנינו בקשת הקובל להשעייתו הזמנית של הנאשם לפי סעיף 78 (ב) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961 (להלן: "חוק לשכת עורכי הדין").
2. ביסוד הבקשה עומדת הרשעתו של הנאשם על ידי בית משפט השלום בכפר סבא, מפי כבי השופטת ג' רגיניאנו (ת"פ 3495/05) בעבירות חמורות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (עפ"י סעיף 415 סיפא לחוק העונשין), בזיוף של מסמך במטרה לקבל באמצעותו דבר (עפ"י סעיף 418 לחוק העונשין) ובשימוש במסמך מזויף (עפ"י סעיף 420 ביחד עם סעיף 418 לחוק העונשין).
3. על פי האמור בהכרעת הדין בת"פ 3495/05 מיום 11.9.2008:
 - 3.1. האישום הראשון - הנאשם זייף יפוי כח שניתן לו כביכול על ידי חמותו על מנת לשעבד במרמה קרקע בשטח של 5 דונם שהיתח שייכת לה לטובת קבלת הלוואה בסך של \$180,000. בהמשך משלא פרע את החלוואה, זייף הנאשם חוזה מכר לפיו מכרה חמותו את המגרש למלווה בתמורה לסכום נוסף. כל זאת, ללא ידיעתה וללא הסכמתה של חמותו כאשר המלווה סבור היה שרכש את הזכויות במגרש.
 - 3.2. האישום השני – הנאשם זייף את חתימת חמותו על יפוי כח לטובתו בו יפתח כביכול חמותו את כוחו למכור או להשכיר חלק מהקרקע בשטח של 3 דונם לצד ג' בתמורה ל – \$30,000. בהמשך חתם בשמה על חסכם למכר המגרש הנ"ל לצד ג' וקיבל לידיו את חסך הנ"ל.
4. במסגרת הכרעת הדין, נכתב עוד ביחס לנאשם כי:

"עדותו של הנאשם, איננה אמינה עלי, על כל גרסאותיה. הוא אדם מניפולטיבי האמת היא ממנו והלאה. איננו בוחל בשום גרסה כדי להציל את עורו.

אומר דברים וחיפוכם, ללא מורא או חשש. בחקירתו במשטרה עלו סתירות פנימיות רבות. עדותו בבית המשפט שונה באופן מהותי מגרסתו במשטרה מבלי שינתו הסברים לשינויים המהותיים. הוא מנסה לתעתע בבית המשפט, כפי שעשה לרוכשי הקרקעות (בשני האישומים)..."

הנאשם הוא עו"ד במקצועו, ובמסגרת עבודתו עסק בענייני מקרקעין. הוא ידע על הקרקע שבעלות חמותו והחליט לעשוק אותה ממנה. יש לו כושר ביטוי טוב ולא היה לו קושי להציג בפני הקונים מצגי שווא על מנת לרכוש אמונם ולסבך אותם בחוזי מכר מזויפים ובעסקאות מרמה."

5. בגזר הדין שניתן ביום 3.11.2008 נגזרו על הנאשם על ידי בית משפט השלום בכ"ס העונשים תבאים:
- 5.1. 30 חדשי מאסר בפועל.
- 5.2. 15 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות של זיוף, שימוש במסמך מזויף ועבירת מרמה וכן עבירה נגד הרכוש.
- 5.3. קנס בסך של 40,000 ₪ או 5 חדשי מאסר תמורתו.
- 5.4. פיצוי של המתלוננת ואדם נוסף בסך של 50,000 ₪ לכל אחד מהם.
6. בית המשפט השתיית את גזר הדין על קביעות אלה שיש להן השלכה ישירה על עניינה של הבקשה שלפנינו:

5" שיקולי ענישה:

עבירות המבוצעות לשם כסף והנאה על חשבון הזולת, במיוחד כאשר מבצען הינו עו"ד המנצל את הידע המשפטי שלו להונות אחרים ולהכניס כסף לכיסו, יש להחמיר עם מבצען, שכן על בית המשפט להעביר מסר ברור שאין החוטא יוצא נשכר.

שיקול זה, הינו אחד השיקולים המכריעים בשיקולי הענישה. הנאשם ביצע את מעשי הזיוף והמרמה במסגרת תפקידו כעו"ד. הוא פעל כעו"ד והשתמש בסמכויות הנתונות לו כעו"ד, תוך ניצול השכלתו המשפטית והנגישות שלו למוסדות. מסמכים של רשות שלטונית האמורים לשדר וודאות וביטחון הפכו בידי דלפים חסרי ערך.

הוא ניצל את האמון שניתן לעו"ד לשם קידום תחבולותיו ופגע באמון הציבור ובעבודתם וישרם של עו"ד.

לטעמי, עניינן של העבירות הן ברף העליון של החומרה. הנאשם, כעו"ד המתמחה בעסקאות מקרקעין, אינו יכול שלא להבין את מלוא הנזק הנגרם לכל הצדדים מהתנהגותו.

העבירות בוצעו כשהוא חוסה בצילה של יוקרת מקצועו והאמון שהציבור נתן בה. הנאשם זייף התימתה של המתלוננת על ייפוי כוח ומסמכים שהציגם, תוך מודעות למעשיו. הנאשם הינו אדם משכיל, שבהר להתנהל כפי שהתנהל ולא באופן חד פעמי.

על כגון דא עמד בית המשפט העליון בע"פ 696/82, מדינת ישראל נ' דוד בו אליהו, פ"ד לז (4), 533:

"מעל לכל מן הראוי להחמיר בדינו של המשיב בהתחשב בתפקידו ובמעמדו של עורך דין. זאת לא רק בשל הנזק שעבירות אלה גורמות לשם הטוב וליוקרה של מקצוע עריכת הדין – אם כי אינני מזלזל אף בגורם זה – אלא בראש ובראשונה, משום שרואה אני באמון המוחלט ביושרם של עורכי הדין משום נכס ציבורי רב ערך, אשר הפגיעה בו ראויה להענשה משמעותית... שחיקה באמון זה, שהאזרה, בצדק, רוחש לעורכי הדין בישראל, יש לראות בה משום היזק ציבורי מירבי, עול כן יש להעניש בחומרה כל מי שבמעשיו עלול לגרום לשחיקה כזו".

הנאשם תכנן מעשיו בקפידה כשהוא משתמש בידע שרכש בתחום המשפטי. הנאשם זייף מסמכים והציגם בסני הקונים, ללא נקיפות מצפון, כאשר בדרך זו הוא גחל מהמתלוננת את אדמתה".

ובהמשך גזר הדין:

"הנאשם בחר לנהל הוכחות זו זכותו. אבל קו ההגנה בו בחר, שקרים וחשלת האחריות על אחרים מלמד על אופיו המניפולטיבי. הוא הציג בבית המשפט גרסאות שונות. עזות מצחו של הנאשם נלמדת גם מהעובדה שהוא מכר פעמיים את אותה קרקע. יצויין, כי גם כיום עוסק הנאשם במקצוע עריכת הדין."

ב. מהלך הדיון בפני בית הדין

7. על רקע הרשעה זו הגיש הקובל ביום 7.12.2008 את הבקשה נשוא דיון זה, בה ביקש להשעות את הנאשם מלעסוק במקצוע עריכת הדין באופן זמני בהתאם להוראת סעיף 78 (ב) לחוק לשכת עורכי הדין.
 8. דיון שנקבע ליום 23.4.2009 בבקשה נדחה על רקע בקשה שהוגשה על ידי הנאשם ברגע האחרון על רקע ענייני בריאות. הדיון הנדחה נקבע ליום 4.6.2009 בשעה 17:30.
 9. על אף שנשלח אל הנאשם זימון לכתובת מגוריו כאשר קיים אישור מסירה חתום על ידי אמו של הנאשם, על אף שנשלח פקסי על ידי מזכירות בית הדין אודות מועד הדיון, ועל אף שהושארה הודעה במשיכון הסלולרי שלו על ידי מזכירות בית הדין קודם למועד הדיון, לא התייצב הנאשם לשיבה.
 10. בית הדין המתין עד לשעה 18:00, ומשלא התייצב הנאשם לדיון נעתר לבקשת ב"כ הקובל לדון בבקשה על פי הוראת כלל 25 לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדיון בבתי הדין המשמעתיים), התשכ"ב – 1962 (להלן: "הכללים").
 11. על אף זאת, במהלך הדיון הוחלט על ידי בית הדין לחכריו על הפסקה בדיון על מנת שמזכירות בית הדין תנסה ליצור קשר טלפוני למספר הטלפון הסלולרי של הנאשם ולברר מדוע לא התייצב לדיון. מספר נסיונות ליצור קשר טלפוני עם הנאשם למכשיר הסלולרי שלו נענו במענה של תא קולי.
 12. בית הדין שמע את טיעוני ב"כ הקובל, ולאורם תינתן החלטתו.
 13. לשם השלמת התמונה, יצויין כי במהלך הדיון הוצג בפני בית הדין על ידי ב"כ הקובל פסק דין שניתן ביום 3.5.2009 על ידי בית המשפט המחוזי במחוז מרכז בתיק עפ"י 6963-11-08, בערעור אשר הוגש על ידי הנאשם על פסק הדין. כעולה מפסק הדין, בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין. באשר לגזר הדין, קיבל בית המשפט את הערעור באופן חלקי והפחית את עונש המאסר ל – 26 חדשי מאסר בפועל.
 14. בהחלטת בית הדין מיום 16.7.2009 התבקשו ב"כ הקובל והנאשם לחודיע האם הוגשה על ידי הנאשם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, האם הנאשם החל לרצות את עונש המאסר שנגזר עליו והאם הוגשה על ידי לשכת עורכי הדין קובלנה על פי סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין להטלת עונש לאחר פסק דין מרשיע סופי.
- ב"כ הקובל הגיש חודעה בה נמסר כי על אף נסיונות מצידו לא עלה בידו לברר בוודאות אם הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, כי הנאשם החל לרצות עונש תמאסר, וכי הוגשה על ידי הקובל בקשה להטלת עונש על פי סעיף 75 הנ"ל לחוק. מאידך, הנאשם לא הגיש הודעה בענין.

ג. החלטה

ג.1. המסגרת הדיונית

15. סעיף 78 לחוק לשכת עורכי הדין, שכותרתו "השעיה זמנית", קובע כדלקמן:

"78. (א) (בוטל)

(ב) עורך דין שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בשל עבירה פלילית, רשאי בית דין משמעתי מחוזי, על פי בקשת קובל ואם מצא שבנסיבות הענין היה בעבירה משום קלון, להשעיתו זמנית מלעסוק במקצועו עד להכרעה סופית בבקשה שתוגש לפי סעיף 75; לא הוגשה בקשה כזאת תוך שלושים יום מהיום

שפסק הדין המרשיע נעשה סופי, או שבוטלה ההרשעה, בטלה ההשעיה הזמנית.

(ג) עורך דין שהוגש נגדו כתב אישום בבית משפט או בבית דין צבאי בשל עבירה פלילית, רשאי בית דין משמעותי מחוזי, על פי בקשת קובל ואם מצא שבנסיבות הענין היה בעבירה המיוחסת לעורך דין משום קלון, לחשעותו זמנית מעיסוק במקצוע של עורך דין, כולו או חלקו, הכל כפי שיקבע בית הדין, עד להכרעת דינו בבית המשפט או בבית הדין הצבאי; הורשע בדינו — רואים החלטה זו כהחלטה לפי סעיף קטן (ב).

(ד) החליט בית הדין על השעיה זמנית על-פי סעיף זה, רשאי הוא לקבוע כי ההחלטה תפורסם בדרך שיוורה עליה.

(ה) על החלטה לפי סעיף זה יחולו חוראות הסעיפים 70 ו-71.

(ו) ביצועה של החלטה על השעיה זמנית או על פרסום השעיה זמנית על פי סעיף זה לא יעוכב בשל כך בלבד שאפשר עוד לערער על ההחלטה או שעוד לא תמו כל ההליכים בערעור שהוגש.

(ז) הושעה עורך דין זמנית לפי סעיף זה, תבוא תקופת ההשעיה הזמנית כמנין ריצוי העונש שהוטל עליו."

16. בבואו של בית הדין להכריע בבקשה להשעיה זמנית על פי כלל 78 (ב), עליו לבחון את השאלות הבאות:

16.1. האם הורשע עורך הדין בבית משפט בעבירה פלילית.

16.2. האם היה בעבירה בה הורשע עורך הדין משום קלון.

16.3. האם לאור זאת מחליט בית הדין להפעיל את שיקול דעתו ולהשעות את עוח"ד באופן זמני.

17. כאמור, בענייננו, הורשע הנאשם בשורה של עבירות, ועל כן, על בית הדין נותר לבחון באם יש בעבירות אלה משום "קלון" חמצדיק השעיה זמנית.

2. ג. האם יש בעבירות אותן עבר הנאשם משום קלון

18. אין צורך להכביר במלים אודות סטנדרט ההתנתגות הגבוה המצופה מעורך דין, ומההשלכה החמורה שיש להפרת סטנדרט זה על אמון הציבור במקצוע עריכת הדין – ר' ע"פ 696/82, מדינת ישראל נ' דוד בן אליהו המצוטט לעיל.

19. בתיק עלי"ע 2579/90 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב נגד פלוני, נדרש השופט אי ברק לשאלת הקלון, וקבע כך:

"המושג קלון הוא מושג עמום, ויכול שהוא יישא בחובו משמעויות שונות בהקשרים שונים. על מהותו של הקלון יש לעמוד על-פי תכליתה של החקיקה, אשר במסגרתה מופיעה ההוראה בדבר עבירה שיש עימה קלון" (בג"צ 251/88, בעמ' 839). כאשר הוא מופיע בהקשר של "עבירה שיש עימה קלון" או, כמו כאן, "שבנסיבות הענין היה בעבירה משום קלון", הוא מתאר את הרכיב הבלתי מוסרי שטמון בניצוע העבירה או בנסיבות ביצועה (בג"צ 184/73, בעמ' 750; בג"צ 436/66, בעמ' 566). לא בכל עבירה פלילית טמון יסוד הקלון. יתרה מזאת, ייתכן שבניצוע עבירה יימצא בנסיבות מסוימות קלון, בעוד שבנסיבות אחרות לא יימצא קלון (בג"צ 436/66 הנ"ל, בעמ' 566), כך ש"מרכז הכובד של ההכרעה אינו טמון ביסודות הפורמאליים של העבירה אלא בנסיבות בהן נעברה העבירה"..." (בג"צ 251/88 הנ"ל, בעמ' 839).

מהיות אמות המידה המוסריות דבר המשתנה מעת לעת ומחברה לחברה, אין טעם ואין אפשרות לנסות ולהגדיר באופן חד "קלון" מהו, ובאילו נסיבות הוא יימצא. ואכן, החוקים המשתמשים במונח "קלון" כמאפיין של ביצוע עבירה כלשהי אינם מגדירים או מפרשים את המונח. השימוש במונח עמום הוא מכון כאן - מטרתו לאפשר לבתי הדין המשמעתיים ולבית המשפט לצקת בו תוכן ממקרה למקרה באופן המתבקש מתפיסות העולם ואמות המידה האתיות הרווחות בחברה באותה עת, ומתוך מטרה להגן על אותם אינטרסים עליהם מופקד החוק (ראה: ר' גביזון, "עבירה שיש עימה קלון כפסול לכהונה ציבורית" משפטים א (תשכ"ה) 176, 177)...

המטרה לשמה הוקמה לשכת עורכי הדין היא איגודם של עורכי הדין בישראל ושמירה על רמתו וטוהרו של מקצוע עריכת הדין (סעיף 1 לחוק). חסנקציה המשמעית מטרתה שמירה על רמת המקצוע ועל האמון שרוחש הציבור בכלל, ומערכת המשפט בפרט, לציבור עורכי הדין (ראה: על"ע 3/87, בעמ' 336).

לפיכך, אחד הפירושים של המונח "קלון" - התואם את סוג העניינים שלפנינו - הוא פירוש הנגזר מתוך אותן תכונות שהן חשובות אצל עורך-דין, על-מנת שנוכל להיות בטוחים שהוא ממלא תפקידו בשירות לקוחותיו ובשירות בית המשפט כשורה, ועל-מנת שאמון הציבור והמערכת המשפטית בעוסקים בעריכת-דין לא ייפגע...

נסיבות המעידות אל אי-עמידתו של עורך-דין בדרישותיה של החברה מהעוסק במקצוע זה יכולות להיות נסיבות מנסיבות שונות. כך, למשל, עבירה הכרוכה בשיבוש הליכי משפט, כגון ניסיון לבידוי ראיה ושבועת שקר, מעמידה בספק את התאמתו של אדם לעסוק בעריכת-דין (על"ע 3/87 הנ"ל).

גם עבירות אחרות המעידות על חוסר אמינותו של עורך הדין, למשל מתן הצהרה כחבת או עבירות אחרות הקשורות במימרה, יתיה בהן בדרך כלל משום קלון...

מהיות עורך הדין חלק מהמערכת המשפטית, ומהיותו עזר כנגד בית המשפט במלאכתו השיפוטית (ע"פ 236/88, בעמ' 503), עליו להיות נאמן לחוקי המדינה ולגלות רמה מקצועית ואתית התולמת את המקצוע וגם את האמון שהלקוח, בית המשפט והציבור נותנים בעורך הדין. על-כן, עבירה על חוקי המדינה, המעידה על זלוזל וחוסר כבוד של עורך הדין כלפי החוק, ניתן לראותה כעבירה שיש עמה קלון; עבירה - המעידה על אופי פגום או על חיעדר שליטה ביצרו או על תפיסה אתית מעוותת של תפקוד עורך הדין ותחוק בחברה - ניתן לראותה כעבירה שיש עמה קלון...

במסגרת זו עשויות להשתלב גם עבירות שבוצעו שלא במסגרת מילוי תפקידו המקצועיים של עורך הדין (על"ע 4/88, 5, 7, 8 הנ"ל, בעמ' 481), ואף עבירות שאינן מהחמורות ביותר בספר החוקים. לעתים, אף רשימה ארוכה של עבירות מוחלטות - שאינן דורשות כל יסוד נפשי - עשויה להצביע, בנסיבותיה המיוחדות, על קלון בהתנהגותו של עורך הדין.

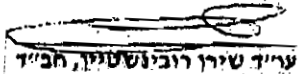
20. בענייננו, דומה כי אין כל ספק בכך שיש בעבירות בהן חורשע הנאשם משום "קלון". הנאשם ניצל את מעמדו כעורך דין, לשם ביצוע של שורה של עבירות חמורות ביותר במטרה להונות את חמותו וצדדים נוספים, תוך זיוף של מסמכים משפטיים.
21. פרט לנוק שגרים הנאשם בהתנהגות זו כלפי נפגעי הפרשה, יש בהתנהגות זו כדי להוות פגיעה קשה במקצוע עריכת הדין ובאמון שהציבור רוכש לו.
22. בענין זה, אין לנו אלא להפנות שוב לדברים החמורים שנכתבו בהכרעת הדין ובגור הדין שניתנו על ידי בית משפט השלום בכפר סבא שצוטטו בסעיפים 4 ו- 6 לעיל, המדברים בעד עצמם.
23. על כן, אנו קובעים כי יש משום "קלון" בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם.

- ג. 3. האם יש מקום להשעות את הנאשם באופן זמני מעיסוק בעריכת דין
24. בבואנו לשקול אם יש מקום להשעות את הנאשם באופן זמני מעיסוק בעריכת דין, עלינו לשקול, בין היתר, את השאלות הבאות:
- 24.1. חומרת העבירות.
- 24.2. הסכנה לציבור לקוחותיו מהמשך עיסוקו של הנאשם כעורך דין.
- 24.3. הסכנה לפגיעה באמון הציבור בעורכי הדין מהמשך עיסוקו בעריכת דין.
25. בפסק הדין שניתן בתיק על"ע 5145/07 דן בית המשפט העליון (כבי' השופטת מי' נאור) בשיקול הדעת שעל בית הדין להפעיל בעת בקשה להשעיה זמנית של עורך דין לפני הרשעה על פי סעיף 78 (ג) לחוק, תוך שקבע כי:
- 10" עבירות בהן הואשם המערער הינן, בעליל, עבירות שיש עמן קלון כדרישת סעיף 78 לחוק הנזכר (למבחן הקלון כגון דא ראו על"ע 2579/90 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב-יפו נ' פלוני, ס"ד מה(4) 729 (1991)).
11. משהגענו לכלל מסקנה כי ישנן ראיות לכאורה נגד המערער בשתי הפרשיות המיוחסות לו בכתב האישום, וכי יש בעבירות קלון עלינו לבחון את השאלה האם ישנה הצדקה להשעיה זמנית לאחר הגשת כתב אישום כאמור בסעיף 78(ג) לחוק, בשים לב לכל נסיבות העניין. בצדק ציון בית הדין המשמעותי המחוזי כי השיקול הדומיננטי, גם לגבי השעיה שלאחר הגשת כתב אישום הוא הדאגה לאינטרס הציבורי. האינטרס הציבורי מחייב שעורך דין הנאשם בעבירות שיש עמן קלון לא יוכל להמשיך ולכהן כעורך דין, נוכח התכונות החיוביות והמהימנות המוחלטת הנדרשת מעורך דין (פרשת א'זון, על"ע 1477/01 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (מורסס כנבו), [1.3.2001]) ובכדי שהציבור לא יוטעה ויזקק לשירותיו של עורך דין שאינו ראוי לטפל בענייניו המשפטיים (עניין אזוגי, פיסקה 10). מן הצד האחר עומד שיקול השמירה על זכויות הפרט שלא למגוע בו או להסב לו נזק בלתי הפיך (שם). אנו סבורים כי בצדק קבעו הערכאות שקדמו לנו שטובת הציבור מחייבת שהמערער לא יוכל להמשיך בעיסוקו כעורך דין. אכן – ההשעיה הזמנית היא צעד קשה, קשה עד למאד (ראו עניין צנעני וכן עניין אזוגי הנ"ל) והמערער נהנה מחזקת חמות. ואולם, המערער מואשם בעבירות שלא ניתן לישב בין ביצוען (לכאורה) לבין המשך תיפקודו כעורך דין. אלו הן עבירות החותרות תחת אושיות המקצוע. בנוסף – המערער החטיא לכאורה את לקוחותו החוקרת הפרטית ואת מזכירתו ואין זה ראוי שימשיך לשרת לקוחות. בנסיבות העניין אין לאפשר למערער עיסוק, ולו מצומצם, בתחום עריכת הדין. יד האינטרס הציבורי במקרה זה על העליונה."
26. לענין הסטנדרט המצופה מעוה"ד התייחס בית המשפט גם בתיק על"ע 1747/91 ועד מחוז דרום של לשכת עורכי הדין נגד שמואל יוסף, (מו(4), 297, שם נקבע:
- 17" מה טיבה של אותה נאמנות ומה משמעותה הערכית? עמדנו על כך עוד מקדמת דנא בבסיקתו של בית משפט זה בעמ"מ 9/55 [3], בעמ' 1730, לאמור:
- "נאמנות זו היא רוח אפיו של המקצוע, היסוד עליו הוא בנוי. טול את מיזת הנאמנות אשר הלקוח רוחש לפרקליטו ונטלת את נשמתו של המקצוע. על-ידי תסמכת עורך דין לעסוק במקצוע מכריזים השלטונות לפני העולם ומודיעים, כי פלוני המוסמך הגון הוא וראוי לכך, שהציבור יתן בו אמון בתחומי מקצוע המשפט ובכל הכרוך בו ומסתעף ממנו. אם יתברר לאחר מכן, שעורך הדין הפך את האמון שניתן בו והתכחש ללקוחותיו ולחובות שהוא חב להם, מצווים השלטונות להדיחו מכהונתו כעורך דין, לחלוטין או לתקופה ארוכה, ולשוב ולהכריז בין הבריות כי הוא נמצא פסול ובלתי ראוי לאמון הציבור."

27. כפי שקבע בית המשפט בהכרעת הדין בת.פ. 3495/05, אין עסקין במעידת הד פעמית של הנאשם, אלא בשורה של עבירות חמורות שבוצעו לאורך מספר שנים, תוך שימוש במקצועו, במעמדו וכידע שצבר הנאשם כעורך דין במטרה לחזות את חמותו וצדדים שלישיים.
28. עבירות מסוג אלה פוגעות בנשמת אמו של מקצוע עריכת הדין ומערערות את היסוד חבסיסי עליו הוא בנוי.
29. כאמור לעיל, בענין בראל, הושעה עורך דין באופן זמני על פי הוראת סעיף 78 (ג) לחוק על אף שטרם הודשע בדין, כאשר העבירות שביצע לא נראות על פניו חמורות יותר מאשר אלה שביצע הנאשם בעניינו, אלא אולי החיפך הוא הנכון.
30. על כן, בבחינת קל וחומר ביחס למקרה של בראל, ישנה הצדקה למנוע מהנאשם, לאחר שהורשע הן בערכאה ראשונה והן בערכאת הערעור, בעבירות חמורות ביותר, החותרות תחת אדשיות מקצוע עריכת הדין ולחמשוך לעבוד כעורך דין לאלתר עד אשר יתבררו הליכים על פי הוראת סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין.
31. מתן אפשרות לנאשם להמשיך לעבוד כעורך דין, כאילו דבר לא קרה, לאחר שהורשע בעבירות כגון אלה, יהווה מסר לציבור ומפע קשות באמון הציבור במקצוע עריכת הדין. כך גם, עשוי הדבר למביא לכך שלקוחות ואו גרמים אחרים ייטקו כתוצאה מפעולות נוספות שיבצע הנאשם תוך שימוש במעמדו ובמקצועו.

הכרעה

32. לאור כל זאת, אני נעתרים לבקשה ומוהים על השעייתו הזמנית של הנאשם מעיסוק במקצוע עריכת הדין.
33. תוקף החשעיה מיידית.
34. השעיה זו תעמוד בתוקף עד לסיום הליכים שנקטה הלשכה בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין.
35. מזכירות בית הדין הדאג לפרסום ההחלטה בהתאם לדין.

עריד עילית דמאל, חכ"ד

עריד מיכאל בן, אב"ד

עריד עילית דמאל, חכ"ד

ניתן וחודג היום, 28 ביולי 2009